

İHANETİN BELGESİ

İslam ve Şeriat düşmanı ve vatan haini M. Kemal'i „Vatanı kurtaran kahraman“ diye 70 yıldan fazla tüm bir milleti kandıran kemalistlerin yüzüne şamar atan bir belge...

Diplomatik Tarih:

Kasım 1938 Türkiye'nin şefi Kemal Atatürk'ün öldüğü tarihtir. O, 15 yıllık katı diktatörlüğü döneminde Türkiye'yi, halkı istemediği halde zorla batı medeniyetine götürmeye çalışmıştı. O, sarık ve çarşafı yasaklamış, İslam'ın kuvvet ve kudretini kırıp, hatta latin alfabesini bile kabul ettirmişti.

Atatürk'ün ölüm döşeginde, üzerinde en fazla düşündüğü mesele; kendisinden sonra programını uygulayabilecek birisini bulup yerine geçirip geçiremeyeceği hususuydu.

Bunun için zamanın İngiliz büyükelçisi Sir Perey Loraine'i İstanbul'daki Dolmabahçe Sarayı'na çağırdı.

İkisi arasında geçen konuşmalar yaklaşık olarak otuz (30) sene gizli kaldı. Gizli konuşmalar ilk olarak Piers Dixon'un babası (Sir Perey Loraine) hakkında hazırladığı „Double Diplomat“ (Çifte Diplomat) isimli kitabında yer aldı ve daha sonra da „Hute-Hisson Yayınevi“ tarafından yayınlandı.

Piers Dixon'un dökümanları arasında Sir Perey Loraine tarafından zamanın İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Halifax'a gönderilmiş bir telgraf da vardı. Telgraf İngiliz tarihinin en önemli senetlerinden birisi idi. Loraine, ölüm döşeginde olan diktatörle yaptığı bu mülakâtı çok enteresan olarak nitelendiriyordu. Bu belgede Loraine, Lord Halifax'a şunları yazıyordu:

„... Huzuruna vardığımda ekselanslarını yastıklara yaslanmış vaziyette, iki doktorla, hemşirenin tedavisi altında gördüm. Ben girdiğimde, Başkan, hizmetinde bulunanların ve hemşirelerin dışarı çıkmalarını istedi ve ihtiyaç anında kendilerini çağırabileceğini söyledi.

Ondan sonra, ekselansları benimle yavaş yavaş, fakat dikkatlice konuşmaya başladı. Beni hiç bir zaman bana layık olmayan makamda görmek istemediğini, „Beni daima en layık makamlarda görmek istediğini“ ve beni buraya onun için

çağırıldığını söyledi. Hakkımda arzuladıklarını gerçekleştirmem için çok ricada bulundu. Kendisine müsbet bir cevap vermemi istiyordu.

Şüphesiz ben geçmişte onunla bir arada çok bulundum ve çok mulâkatlar yaptım. Ama bu, son mulâkatım olabilirdi. O uzun ve mâcerâlî hayatı boyunca beraber çalıştığı arkadaşlarından bir çoğunu (kendinden uzaklaştırarak) kaybetmiş ve yapılan tavsiyelerin bir çoğunu da reddetmişti. Sadece benim dostluğuma ve nasihatlarıma güveniyor ve bu dostluğun pekişmesine ehemmiyet veriyordu.

Ben sanki „Türkiye'nin başbakanıymışım“ gibi benimle, çok sade ve serbest bir şekilde meşveret ediyordu.

Onun bir başkan olarak ölümünden önce, kendi makamı için birisini takdim etme selahiyeti vardı. Onun en büyük arzusu kendisinden sonra „Türkiye'nin başkanı“ olarak onun vazifesini üzerime almam idi. Teklifi karşısında benim nasıl bir cevap vereceğimi bir an önce öğrenmeyi istiyordu.

Düşünceli bir sessizlikle geçen bir anlık bekleyişten sonra ekselanslarına „Bütün istek ve duygularımı kelimelerle anlatmaya yetkili değilim!“ şeklinde cevap verdim. Gerçekten o anda çok şaşırılmış bir şekilde düşünüyordum; hatırladığım kadarıyla yapmış olduğum mulâkatların hiç birisinde bu kadar derin düşünecek derecede bir mülâkatla karşılaşmamıştım.

Ekselansları yaptığı bu teklif ile sadece benzeri görülmemiş bir ikramda bulunmakla kalmıyor, aynı zamanda majestelerinin (İngiliz kralının) hükümetine olan bağlılığını da izhar ediyordu.

Ekselansları benim ömrümün büyük bir kısmını majestenin hükümetinin hizmetinde geçirmiş olduğumu biliyordu. Ben halihazırdaki işimde bir kaç sene daha çalışmayı ümit ediyordum. Ekselansları ise, şimdi benden kesin bir cevap

M. Kemal'in İngiliz usulü devleti, belirlenmez zamanlar için...

istemekteydi. Kendilerine Őu cevabı verdim: „İdarî iŐleri iyi yapıp yapamıyacağımdan Őüphe ediyorum. Türkiye'nin Cumhurbaşkanlığı'nı yüklenmek mesuliyeti ile İngiltere Büyükelçiliđi arasında çok büyük fark vardır. Tecrübe ve kabiliyetlerimin, ancak elimdeki iŐi yürütmek için aranan imtiyazlar olduğunu biliyor; bunun için kesin bir Şekilde ve üzülererek teklifinizi kabul edemediğimi bildiriyorum!“

Ben konuŐmamı bitirdikten sonra ekselansları çok heyecanlandı ve yatağına tekrar gömüldü, hizmetinde bulunan hemŐireleri çağırdı (ve derin bir uykuya daldı)

Ekselansları ikinci defa konuşmaya başlayabildiğinde kendisine bildirdiğim kararda etkili olan hususları idrak ettiğini söyledi. Durumu henüz verdiğim cevaptan çok üzüldüğünü söyleyebilecek kadar iyi idi. Benden baŐka bir cevap alamayacağını anlayınca „BaŐkanlık“ için İsmet İnönü'yü tavsiye etti.

Atatürk sonra dirseklerine dayanarak doğrulmaya çalıŐtı ve ellerimi sıktı, gelecekte de Britanya ve Türkiye iliŐkilerinde faal roller oynayacağımı belirterek teŐekkür etti ve kendinden tekrar geçti.

Bu teklifi reddediŐimin isabetli bir karar olduđunu düşünüyorum.

Eđer yapmış olduğum teŐebbüslere dair ekselanslarından te'vidli bir mesaj alabilirsem çok müteŐekkire ve mesrur olurum.

Lütfen Kral'a da bildiriniz!..“

Martin Gilbert

Herald Tribune Gazetesi'nden

<http://www.hilafet.org>